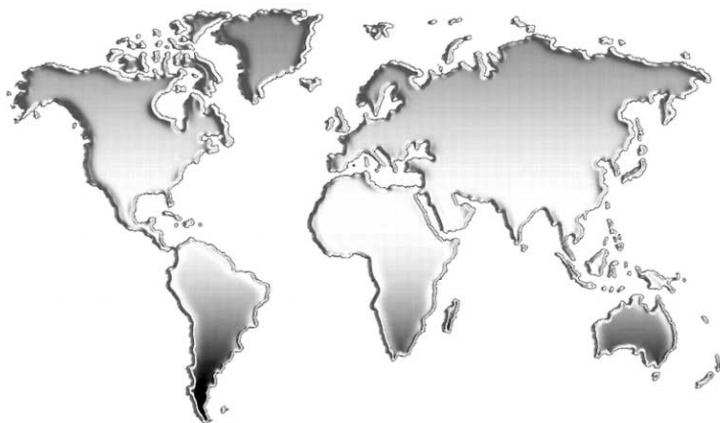

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Četvrto tromjesečje 2024.
SJEVERNOAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Noemi Šainčić

Korektura

Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2024.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja još ćemo više upoznati Sjevernoameričku diviziju, koja nadgleda rad Adventističke crkve u Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi, francuskim posjedima Saint Pierre i Miquelon, britanskim prekomorskim područjima Bermude, američkim područjima Guam, potom otok Wake i Sjeverne Marijanske otoke u Tihom oceanu, kao i tri susjedne države u slobodnom udruženju sa Sjedinjenim Američkim Državama — Palau, Marshallovi otoci i Federativne Države Mikronezije. To područje svijeta dom je 372 milijuna ljudi i 1.224.769 adventista, što je omjer od jednog adventista na svakih 304 stanovnika.

Možda se pitate je li Sjevernoamerička divizija stvarno misijsko polje u dvadeset i prvom stoljeću. Dok sam putovao po području te divizije kako bih prikupio misijska iskustva za ovo tromjesečje, bio sam snažno osvjedočen da je ostalo još puno posla kako bi se propovijedala neprolazna Radosna vijest među domorodačkim stanovništvom. Primjerice, na Aljasci postoji više od dvije stotine domorodačkih zajednica, ali Adventistička crkva je prisutna u samo jedanaest. “Trebamo ljude okrenute misiji da dođu raditi na Aljasci”, kaže Tandi Perkins, direktor za razvoj u Aljaskoj konferenciji, koji je pomogao da se moj posjet ostvari.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, možemo vam ponuditi slike i druga gradiva koja idu uz svako iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz država Sjevernoameričke divizije posjetite internet stranice za besplatno preuzimanje slika kao što su pixabay.com ili unsplash.com. Slike možete pokazati slušateljima dok govorite iskustvo, ili možete ispisati fotografije kako biste ukrali prostoriju subotnje škole ili cr-

kvenu oglasnu ploču. Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice na engleskom jeziku s iskustvima iz te divizije na bit.ly/esd-2024. Pratite nas i na Facebooku: facebook.com/mission-quarterlies.

Također možete preuzeti englesku PDF verziju *Vijesti iz svijeta* na bit.ly/adultmission i videopisane *Mission Spotlight* na bit.ly/missionspotlight.

Ako ste pronašli posebno učinkovite načine za dijeljenje misijskih iskustava, javite mi na mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete ljude da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote ovog tromjesečja podržat će tri projekta u Sjevernoameričkoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za domorodačko stanovništvo u Bethelu, Aljaska, Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Misija povezana s održavanjem Generalne konferencije 2025. godine u St. Louisu, Missouri, Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Osnivanje središta za život u gradu i crkvene zajednice Baltimore, Maryland, Sjedinjene Američke Države.

5. listopada 2024.

Uštkavanje *skin-walkera*

Arizona

Allison, učiteljica jahanja u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook, prvi put je čula za *skin-walkere* kad joj je jedna učenica prestrašeno rekla da prestane zviždati u mraku.

“Odmah prestani!” rekla joj je djevojka Kai.

“Zašto?” pitala je Allison, koja je uživala u zviždanju u mraku, kao i na svjetlu.

Kai je sa strahom objasnila da zviždanje u mraku predstavlja poziv *skin-walkerima*. U njezinoj Navajo kulturi *skin-walker* je zla vještica koja ima moći pretvoriti se u životinju, posjedovati životinju ili se prerušiti u životinju.

Allison je smirila djevojku rekavši joj da je Bog moćniji od bilo kojeg *skin-walkera* i da, ako se pridruži Božjem narodu, neće imati od čega strahovati.

“Mislim da ću nastaviti zviždati”, rekla je, ljubazno. “Žao mi je, ali nisam dio nikakvog drugog tima.”

Kad je Kai vidjela da Allison nije uznemirena i shvatila da i ona može biti dio Božjeg naroda, prestala je biti uplašena.

Kai nije bila jedina djevojka uplašena od *skin-walkera* u Holbrook.

Petnaestogodišnja Enola svake je noći povelala prijateljicu sa sobom kad je išla u školsku staju nahraniti i napojiti svojega konja kao dio svojih satova jahanja. Prvo je tražila dopuštenje, i Allison je pristala, videći da se djevojka boji mraka: “To je u redu, sve dok ti ne oduzme previše vremena za obavljanje posla.”

Onda je jednog jutra Enola objavila da je prethodne noći otišla u staju bez svoje prijateljice.

“Otišla sam u staju da napojim konja sama po prvi put”, rekla je.

Allison je izrazila iznenađenje. “Nisi nikoga pvela sa sobom?” pitala je.

“Ne”, rekla je Enola.

“Zar te nije bilo strah mraka?” pitala je Allison.

Enola je prilično drsko odgovorila: “Pa, da. Zbog čega bih inače uvijek nekoga pvela sa sobom?”

“Pa, bila si uplašena?” rekla je Allison.

“Da, naravno da jesam”, rekla je djevojka. “Ali nekako sam htjela vidjeti hoće li se što dogoditi.”

“Kako to misliš?”

“Pa, biti u mraku ovdje nije sigurno. Tada te mogu uhvatiti *skin-walkeri*.”

Tada je Allison shvatila Enolin strah od mraka. Nastavila je: “I...?”

“I... ništa se nije dogodilo!” uzviknula je Enola.

“Naravno da nije!” rekla je Allison.

“Ne, ne razumijete”, rekla je djevojka. “Skoro su me već jednom uhvatili. Ali onda sam shvatila da sam toliko glupa. Zašto bi me ovdje uhvatili?”

“Reci mi više...”, tražila je Allison.

“Pa, kao da me ništa ne može uhvatiti kad sam na školskom imanju”, rekla je djevojka. Nasmijala se: “Ponekad se pitam, ako stavim jednu nogu na jednu stranu glavne ograde, a drugu na drugu stranu, mogu li me dobiti samo do pola?”

Allison se osmjehnula. Bila je sretna što Enola svjedoči o moći nebeskog Boga na imanju škole Holbrook u Arizoni. Enolina odluka da ide sama u staju u mraku bila je prilika da Bog dokaže da je doista dostojan povjerenja. Bilo je dobro biti u Njegovom timu!

Iskustvo je podsjetilo Allison da je Holbrook stvarna misijska škola u Sjedinjenim Američkim Državama. “Ovo je sigurno misijsko polje”, rekla je.

Hvala vam na vašim dosadašnjim darovima trinaeste subote koji su podržali Adventističku indijansku školu Holbrook. Dva najnovija takva prikupljanja za Sjevernoameričku diviziju, 2018. i 2021. godine, pomogla su u izgradnji novog središta za studentski život na imanju na kojem se nalazi živi Bog, i učenici se ne moraju bojati *skin-walkera*.

Andrew McChesney

Povezno s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Holbrook u Arizoni.
- ◆ Imena djevojaka su promijenjena kako bi se zaštitila njihova privatnost.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite objave o misiji i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije na: bit.ly/nad-2024.

12. listopada 2024.

Vrijeme za odustajanje?

Arizona

Bio je težak dan. Pedro je odlučio da je vrijeme da podnese ostavku kao ravnatelj Adventističke škole za Indijance u Holbrook u Arizoni.

“Mislim da je ovo moja odluka,” rekao je svojoj ženi. “Vrijeme je da nađem drugi posao.”

To je bio početak Pedrove dvanaeste godine kao ravnatelja. Upravo je završio teške razgovore s članovima školskog osoblja. Razmišljao je o izazovima nove školske godine. Teret mu se činio nepodnošljivim.

Ali onda se Pedro sjetio da je prvog dana kao ravnatelj škole dao Bogu obećanje. Molio se: “Bože, molim Te, pomoz mi s ovim poslom. Ostat ću ovdje dok Ti ne kažeš drukčije.”

Sada, tog teškog dana, Pedro je ponovno razgovarao s Bogom.

“Sjećam se svojeg obećanja”, rekao je. “Ne želim biti lažljivac. Poručuješ li mi Ti da je vrijeme da odem?”

Nije dobio odgovor odmah. Zato je učinio ono što je često govorio nastavnicima i učenicima iz Holbrooka da trebaju činiti. Čekao je da Bog bude Bog.

Prošlo je tjedan dana.

Tada je Pedro čuo da djevojčica koja je završila prvi razred u Holbrook prije dvije godine želi ponovno doći. Djevojčica Raine bila je vrlo draga i pametna. Njezina ju je majka zadržala kod kuće dvije godine zbog straha od covid-19.

Mnogi roditelji izvornih Amerikanaca zadržavali su svoju djecu kod kuće te dvije godine.

Pedro je bio tužan što je otišla, i sada je želio da se vrati. Ali bio je malovjeran u vezi s dojavom da se ona želi vratiti.

Već je dvaput čuo da bi se mogla vratiti, ali nije se vratila. Kasnije je Pedro saznao da je Raineina majka spremna dogovoriti sastanak s njim. Pedro je razgovarao sa svim takvim povratnicima koji su bili odsutni duže vrijeme.

Osjećao je trzaj uzbuđenja. Ali nije postao previše uzbuđen jer nije bio siguran da će se ona pojaviti.

Kad je majka zakazala sastanak u petak ujutro u deset sati, pojavili su mu se osjećaji. Pomislio je: "Ovo se zapravo događa!"

U petak ujutro Pedro je ugledao automobil kako se parkira. Gledao je dok su Raine i njezina majka izlazile iz automobila. Koračale su prema upravnoj zgradi.

Pedro je otišao do staklenih vrata upravne zgrade kako bi ih pozdravio. Sagnuo se, prislonio lice i nos na staklo i gledao van.

Raine ga je vidjela i uzbuđeno potrčala prema njemu. Dok je prilazila, Pedro je otvorio vrata, a ona mu je potrčala u zagrljaj. To je bila čista ljubav. U tom trenutku Pedro je znao da ima Božji odgovor za svoj posao. Nije vrijeme da napusti Holbrook! Bog još uvijek ima namjeru da on bude u školi.

"Nedostajala si mi," rekao je Rainei.

"I vi ste meni," odvratila je.

"Drago mi je što te vidim."

"I meni što ja vidim vas."

Nakon razgovora Raine je pitala može li se malo poigrati na igralištu. Nedostajale su joj ljuljačke, tobogani i ostala oprema za igru.

"Da, ali mi se javi prije nego što odeš, da ti mogu reći zbogom", zamolio je Pedro.

Nekoliko trenutaka kasnije Raine se vratila u njegov ured.

"Evo, sad ćemo otići", rekla je.

"Jedva čekam da te vidim na danu upisa u školu", rekao je.

"Može li se to učiniti ranije?" pitala je.

"Što? Želiš se vratiti ovamo ranije?"

“Da.”

“Volio bih da to mogu učiniti.”

“Niste li vi ravnatelj? Možete učiniti sve!”

To je bila istina. Pedro je mogao učiniti sve — s Bogom.

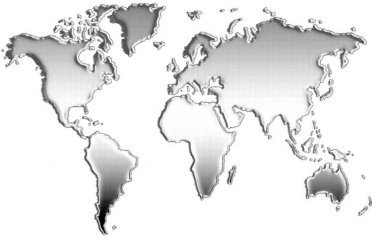
“Sve mogu u onome koji mi daje snagu.” (Filipljanima 4,13)

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote, koji su podržali Adventističku školu za Indijance u Holbrook. Dva nedavna dara trinaeste subote za Sjevernoameričku diviziju, prikupljena 2018. i 2021. godine, pomogla su u izgradnji novog središta za studentski život na imanju te škole.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Holbrook u Arizoni.
- ◆ Puno ime ravnatelja je Pedro Ojeda.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

19. listopada 2024.

Poziv za buđenje

Arizona

Marisa se iznenada probudila u 2.30 ujutro. Nije bilo razloga zbog kojeg se trebala probuditi. Bila je duboko usnula u svom stanu na trećem katu u Spokaneu u Washingtonu. Pomislila je kako treba otići do kupaonice.

Nekoliko minuta kasnije, dok se vraćala u spavaću sobu iz kupaonice, primijetila je neuobičajenu žutu svjetlost na prozoru. Gledajući kroz prozor, vidjela je vatrene plamenove kako izbijaju iz zida njezine spavaće sobe. Njezina zgrada je gorjela.

Marisa je dozvala svoja dva psa, Maggie i Daisey.

“Hajde, dodite!” naredila je.

Psi su se sklonili u kut. Osjetili su da nešto nije u redu.

Na Marisinu naredbu psi su je slijedili u dnevnu sobu. Otvorila je prednja vrata, i crni dim je ulazio unutra. Zatvorila je vrata.

“Hajde, dodite!” rekla je.

Marisa i psi otišli su na balkon. Gledajući s trećeg kata, Marisa je vidjela ljude kako trče unaokolo. Zgrada sa stanicama bila je preko puta parka u kojem su spavali beskućnici. Sada su beskućnici očajnički udarali po prozorima i vratima, potičući ljude da izađu iz svojih kreveta i stanova. Jedan beskućnik izgledao je kao da je nadzornik, i Marisa je povikala dolje prema njemu.

“Upomoć!” vikala je. “Ne znam što da učinim. Ne mogu izaći kroz prednja vrata.”

Čovjek je pogledao prema gore i postao vrlo ozbiljan. “Ako želiš preživjeti, moraš skočiti”, rekao je.

“Ali imam dva psa.”

“Moraš ih baciti dolje.”

Marisa je uzela jednog psa i bacila ga. Onda drugog. Nakon toga se popela preko ograde i pala na balkon drugog kata. Odande je pala na tlo.

Zadobila je modrice i istegnula gležanj, ali to nije niti primijetila. Jedina briga bili su joj psi.

“Maggie!” vikala je. “Daisey!”

Jedan susjed rekao je da je vidio kako su psi sigurno pali i otrčali prema parku.

To je bilo veliko olakšanje za Marisu, i krenula je prema parku dozivajući ih.

No nije bilo znakova da je psi čuju.

Marisa se sjetila da je njezin mobitel ostao u stanu. Jedini broj telefona koji je upamtila bio je broj njezinog brata. Marisa je posudila tuđi telefon i nazvala brata. Odgovorio je nakon drugog poziva. Marisa je bila iznenađena. Spavao je čvrsto i teško ga je bilo probuditi.

Marisa mu je rekla što se događa. “Trebaš doći po mene i pomoći mi potražiti pse”, rekla je.

Njezin brat je došao, i oboje su se vozili okolo tražeći pse.

Stigla su vatrogasna kola.

“Mislim da se moramo vratiti u park”, rekla je Marisa.

U parku je dozivala pse, i Maggie je potrčala prema njoj. Marisa je bila tako sretna! Pala je na zemlju, plakala i grlila psa.

Trebalo im je još sedamnaest sati da pronađu Daisey. Stranci su pretraživali ulicu. Na stranici društvenih mreža za nestale ljubimce objavljena je obavijest. Lokalna televizijska postaja intervjuirala je Marisu o psu, a čak je i policija objavila obavijest.

Te noći je Marisin brat nazvao da kaže kako je Daisey pronađena. Zvao je Daisey na ulici, a pas je prepoznao njegov glas i potrčao prema njemu. Gledatelji su izvadili mobitele da snime Marisinu radost kad se ponovno povezala s psom.

Za Marisu je to bila noć čuda. Izgubila je sve u požaru. Ali Bog joj je spasio život i živote njezinih pasa.

Ali zašto?

Dok se Marisa molila za odgovore, osjetila je Božji odgovor: “Jer još nisam završio s tobom.” Te riječi bile su lijek za njezinu dušu.

Marisa je radila posao povezan s mentalnim zdravljem adolescenata i djece. Bila je zaposlena u državnim vlastima kao zatvorska časnica za maloljetnike, i u Crkvi adventista sedmog dana. Ali kad je covid-19 udario, našla se bez posla. Obično vedra, našla se u tamnom razdoblju iz kojeg se nije mogla izvući.

Požar ju je izbavio iz duboke tuge. Shvaćajući da Bog još nije završio s njom, sjetila se svojeg poziva da radi s djecom, i odlučila se vratiti tome.

Nekoliko mjeseci kasnije preselila se u Arizonu kako bi radila kao glavna dekanica djevojaka u Adventističkoj školi za Indijance u Holbrook. U internatu za djevojke danas nadgleda nekoliko desetaka djevojaka uz pomoć Maggie i Daisey, koje djevojke vole.

Ne bi mogla biti sretnija.

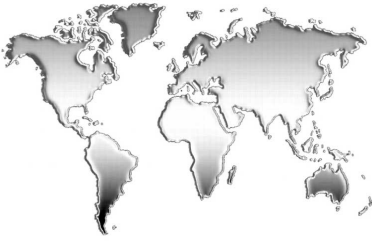
“Ne mogu zamisliti da radim išta drugo”, kaže ona.

Ovo misijsko iskustvo pruža nam pogled iza scene u Adventističkoj školi za Indijance u Holbrook, koja je dobila dio dara trinaeste subote 2018. i 2021. godine za izgradnju novog središta za društveni život učenika. Hvala vam na vašem daru trinaeste subote ovog tromjesečja koji će pomoći širenju Radosne vijesti u Sjevernoameričkoj diviziji.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Holbrook u Arizoni.
- ◆ Pogledajte YouTube video Marise s Maggie i Daisey na: bit.ly/NAD-Marisa.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

26. listopada 2024.

Ustati za subotu

Arizona

Ana nije željela postati adventistica sedmog dana. Voljela je crkvu svojega djetinjstva na Filipinima, i nije željela bogoslužbovati subotom umjesto nedjeljom. Plakala je i plakala. Ali kako je proučavala Bibliju, postala je uvjerenjena u istinu o sedmom danu. Postala je adventistica.

Onda su se pojavili problemi na poslu.

Ana je predavala matematiku učenicima s posebnim potrebama u državnoj srednjoj školi. Bila je to njezina prva godina poučavanja, i trebala je dodatno pohađati subotnje tečajeve kako bi stekla magisterij iz posebnog obrazovanja. Ana je razgovarala s upravom javnih škola za njezin grad.

“Ne mogu pohađati te tečajeve jer sam adventistica sedmog dana”, rekla je.

“Ako ne želite pohađati te tečajeve, izgubit ćete posao”, rekao joj je upravitelj.

Ana se prestrašila. Bila je glavni izvor prihoda u obitelji. Jedan semestar je pohađala tečajeve subotom, ali savjest ju je mučila i naposljetku je prestala ići.

“Ne mogu to činiti”, rekla je upravitelju.

Na njezino iznenađenje, upravitelj je odgovorio: “To je tvoja odluka.”

Tada je saznala da je ne mogu otpustiti. Kad je prvi put zatražila da ne studira subotom, bila je na probnom radu. Ali probni rad joj je završio i nisu je mogli otpustiti. Sebi je obećala da nikada više neće prekršiti subotu.

Ana je poučavala u školi devet godina.

Dok je bila tamo, suočila se s novim ispitom subote kad je preko agencije za zapošljavanje tražila posao učiteljice u

Sjedinjenim Američkim Državama. Škola u Kaliforniji zanimala se da je zaposli, ali je trebalo provesti razgovor za posao subotom.

“Ne mogu obavljati razgovor za posao subotom”, rekla je Ana službeniku. “Trebam ići u crkvu.”

Ana je odlučila da Bog ne želi da radi u Sjedinjenim Američkim Državama. Javila je službeniku: “Više ne želim posao. Uklonite moju prijavu iz vaše baze podataka.”

Prošao je mjesec dana, a agencija za zapošljavanje ju je opet nazvala. Škola u Arizoni zanimala se da je zaposli.

“Može li razgovor za posao biti na neki drugi dan osim subote?” pitala je Ana.

“Razgovor za posao može biti bilo koji dan u tjednu”, rekao je službenik.

Ana je obavila razgovor u petak, a škola joj je ponudila posao četiri dana kasnije. Bila je iznenađena i slavila je Boga.

Upravitelj u njezinoj školi bio je iznenađen kad je Ana došla s pismom ostavke. Ana je kasnije saznala da se upravitelj mnogo puta prijavljivao za posao učitelja u Sjedinjenim Američkim Državama, ali nikada nije dobio posao.

Ana je osjetila da ju je Bog počastio za poštivanje Njezove subote.

Kušnje u vezi sa subotom nisu završile u Sjedinjenim Američkim Državama. Nedugo nakon što je stigla u Arizonu, novi ravnatelj je rekao njoj i ostalim učiteljima da trebaju prisustvovati posebnim obukama subotom. Ana se molila: “Gospodine, ovdje sam jer sam čuvala subotu, i znam da ćeš mi sada pomoći.”

Otišla je k ravnatelju. “Ne mogu prisustvovati obučavanju”, rekla je. “Vjerujem da je subota sveta, i moram je držati svetom.”

Ravnatelj nije htio popustiti. “Ako ne prisustvujete obuci subotom, otpustit ću vas zbog neposlušna”, rekao je.

Ali Ana je ostala čvrsta. “U Americi imamo prava na vjersku slobodu”, rekla je. “Ovdje sam jer stojim uz subotu.”

Zatim mu je ispričala svoje iskustvo i tako mu dala kratku biblijsku pouku o suboti kao Božjem danu odmora.

Ravnatelj je bio uznemiren. Ponudio je da je oslobodi obuke ako upravitelj javnih škola za njihov grad dade svoj pristanak.

Ana je razgovarala s upraviteljem, i potpisao je pismo dajući takav pristanak. "Možete se moliti Bogu bilo koji dan", rekao je.

Ana je dala pismo ravnatelju. "Oslobođeni ste", rekao je. "Ali pronađite način da obavite subotnje obučavanje sami."

Ana nije znala što treba učiti, pa se molila. Sljedećeg dana je u školi vidjela instruktora koji je bio odgovoran za obuku u njezinoj školi. "Ne mogu doći na obuku jer sam adventistica sedmog dana i čuvam subotu svetom", rekla je.

"Hajdemo k ravnatelju", odgovorio je on. "Želim mu nešto reći."

U ravnateljevom uredu instruktor je rekao: "Imat ću obuku nedjeljom samo za Anu."

"U redu, problem je riješen", rekao je ravnatelj.

Okrenuo se prema Ani, i njegov izraz lica je omekšao. "Blažena si jer si vjerna", rekao je.

Nakon toga dogodilo se nešto nevjerojatno. Topao odnos procvjetao je između ravnatelja i Ane. Postao joj je poput oca. Bio je tužan kada je Ana nekoliko godina kasnije otišla, jer je osjetila da je Bog zove da poučava u Adventističkoj školi za Indijance Holbrook, koja je udaljena sat vožnje.

Danas je Ana učiteljica matematike za posebno obrazovanje u Holbrooku. Sretna je što je adventistica sedmog dana, i voli poučavati učenike matematici i o blagoslovima subote. "Ustrajala sam za subotu, i Bog mi je pomogao", govori im ona.

Ovo misijsko iskustvo pruža uvid u iskustva učitelja u Adventističkoj školi za Indijance Holbrook, kojoj je proslijeđen dio darova trinaeste subote 2018. i 2021. godine. Hvala vam

na vašim darovima ovoga tomjesječja, koji će također pomoći širenju Radosne vijesti u Holbrook.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Holbrook u Arizoni.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

2. studenoga 2024.

Adventistička crkva za sve narode

Arizona

Adventisti sedmog dana željeli su osnovati crkvu u rezervatu Navajo u saveznoj državi Arizoni. Članovi crkve iz cijelog svijeta pridonijeli su tom projektu prikupljenim darom trinaeste subote 2011. godine. No, postojala je velika nedoumica: gdje otvoriti crkvu.

Grad Page, smješten na granici rezervata Navajo, odabran je kao idealno mjesto. Međutim, crkva se nije mogla samo tako izgraditi. Gradski vlastodršci imali su pravilo da se sve crkve moraju nalaziti u određenoj ulici. Ta je ulica bila poznata po raznim crkvama i nazvana je Crkvena ulica.

U toj ulici više nije bilo prostora za izgradnju nove crkve. Dakle, jedina mogućnost bila je kupiti postojeću crkvenu zgradu, ako su je vlasnici voljni prodati.

U ulici je bila jedna crkva koja se nije koristila. Crkva južnih baptista zapala je u propadanje nakon što su članovi ostarjeli i preminuli. Ostarjeli starješina odgovoran za crkvu odlučio je staviti imovinu na prodaju.

Pozvan je procjenitelj da odredi vrijednost imovine. Rekao je da vrijedi 850.000 američkih dolara.

Ali adventisti nisu imali 850.000 dolara. Dio dara trinaeste subote koji je bio prikupljen za novu crkvu bio je znatno manji. Čak i s prilozima Sjevernoameričke divizije i drugih crkvenih darova koji se obično dodaju daru trinaeste subote, nije bilo toliko novca za imovinu.

Adventistički vođe razgovarali su sa starješinom i molili se.

Adventisti čak nisu bili jedini koji su se zanimali za tu imovinu.

Zemlja je zauzimala prvorazredno mjesto na glavnoj cesti koja vodi u grad. Također je bila preko puta državne škole. Popularni lanac brze prehrane smatrao je da bi to mjesto bilo savršeno za otvaranje njihovog restorana. U razgovoru sa starješinom crkve, lanac brze prehrane ponudio je čak dva milijuna dolara.

Starješina je bio pred ozbiljnom odlukom. Što da učini? Zemljište je vrijedilo 850.000 dolara, adventisti su se ozbiljno zanimali, a lanac brze prehrane ponudio je dva milijuna dolara.

Starješina se ozbiljno molio. Dok se molio, osjetio je da ljudi trebaju crkvu više nego restoran brze prehrane. Zatražio je od dužnosnika svoje crkve na kongresu južnih baptista da prodaju imovinu adventistima za 250.000 dolara. Zatim ju je, s blagoslovom vođa, ponudio adventistima po toj cijeni. Dar trinaeste subote i ostali prilozi bili su dostatni za kupnju imovine.

“To je bilo nešto nevjerovatno!”, rekla je Nancy Crosby, koja nadgleda adventističko djelovanje među domorocima u rezervatu Navajo, kao i u Utahu i Nevadi. “Nema sumnje da je Bog otvorio vrata.”

Kad se osniva nova crkva, obično zajednica počinje s nekoliko ljudi koji se okupljaju u nekoj kući. Kad skupina prera- ste prostor, prelazi u veće mjesto okupljanja. U Pageu je zajednica započela u zgradi koja je bila puno veća nego što je trebalo.

“Izgledalo je kao da se kola stavljaju ispred konja”, rekla je Nancy. “Ali Bog je znao što radi.”

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote 2011. godine, koji su pomogli osnovati crkvu svih nacionalnosti adventista sedmog dana u Pageu u Arizoni. Molite se za one koji dijele Radosnu vijest domorocima, uključujući Nancy i njezinog supruga Jamesa, koji je pastor crkve.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Page u Arizoni.
- ◆ Pročitajte više o radu pastora Jamesa i Nancy Crosby u crkvi Page sljedećeg tjedna.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

9. studenoga 2024.

Čekanje na obred poniznosti

Arizona

Katrina je bila presretna kad je čula da se otvara adventistička crkva u Pageu u Arizoni. Nije bilo adventističkih crkava blizu njezinog doma u rezervatu Navajo, i nije sudjelovala u obredu poniznosti već dvadeset godina.

Prve subote je stara žena potražila pastora crkve nakon propovijedi. “Nisam sudjelovala u obredu poniznosti više od dvadeset godina”, rekla je. “Kada možemo imati obred poniznosti?”

Pastor James je nemoćno podigao ruke. “Trenutno nemamo opreme za to”, rekao je.

U stvarnosti, crkva nije imala puno toga. Bilo je čudo što crkva uopće ima zgradu. Ako neka vjerska zajednica želi crkvu u Pageu, mora kupiti nečiju postojeću crkvenu zgradu. Sve crkve smještene su u istoj ulici u tom gradu, i nema mjesta za izgradnju ikoje nove crkve. Crkva adventista sedmog dana uspjela je kupiti zgradu crkve u Pageu od druge vjerske zajednice uz pomoć darova trinaeste subote. Ali kad je pastor James stigao, shvatio je da crkva treba temeljite popravke i da joj nedostaje osnovna oprema, uključujući predmete za obred poniznosti.

Ali Katrina je bila odlučna u tome da sudjeluje u obredu poniznosti. “Vidjet ću što mogu učiniti u vezi s tim”, rekla je. “Što nam treba?”

Pastor je rekao da crkva treba posude za pranje nogu.

“Kad dobijem sljedeću socijalnu pomoć, otići ću u trgovinu i kupiti posude”, rekla je Katrina.

Kao što je obećala, kad je dobila sljedeću socijalnu pomoć, otišla je u trgovinu i pronašla bijele plastične posude. Na

polici ih je bilo šest, i kupila ih je sve. Sljedeće subote donijela ih je u crkvu i dala pastorovoj ženi Nancy.

“Evo ih, i donijet ću vam još kad primim sljedeću socijalnu pomoć”, rekla je.

Nancy je bila dirnuta i uzviknula je: “Hvala ti!”

Pastor James i Nancy također su željeli održati obred poniznosti u crkvi. Ali s potrebom za hitnim popravcima i osnovnom opremom bilo im je izazovno znati što treba učiniti kao najvažnije, s obzirom na njihova ograničena novčana sredstva.

Svaki put kad bi Katrina dobila socijalnu pomoć, kupila bi sve bijele plastične posude koje su bile na polici u trgovini. Obično ih je bilo šest. Zatim bi ih donijela u crkvu i dala pastorovoj ženi. Ponekad bi uzela novac i od suprugove mirovine kako bi pomogla kupiti posude. On je bio Navajo i nije išao u crkvu, ali mu nije bilo teško pomoći.

Katrini je trebalo tri mjeseca da kupi dovoljno posuda.

Kad je donijela posljednje posude u crkvu, rekla je pastoru: “Donijela sam dovoljno posuda. Možemo li sada imati obred poniznosti?”

Pastor James joj je zahvalio na njezinoj velikodušnosti. “Ali”, rekao je, “nemamo ručnike.” Ručnici su bili potrebni za brisanje stopala nakon što se operu u posudama.

“Pogledat ću što možemo učiniti u vezi s tim”, priopćila je Katrina.

Kad je stigla njezina sljedeća socijalna pomoć, kupila je dovoljno bijelih ručnika da su svi mogli sudjelovati u obredu.

Zatim je otišla pastoru.

“Evo ručnika”, rekla je. “Možemo li sada imati obred poniznosti?”

Pastor je ponovno zahvalio na njezinoj velikodušnosti. “Ali moramo nabaviti i posude za beskvasni kruh”, rekao je.

Katrina nije znala kako pronaći takve posude. Stoga je rekla: “Kada ih možemo nabaviti? Mogu pokloniti još novca za tu svrhu.”

Uskoro nakon toga, druga adventistička crkva darovala je što je bilo potrebno za beskvasni kruh, i adventistička međunarodna crkva sedmog dana imala je sve potrebno za obred poniznosti. Pastorova žena pripremila je kruh za obred poniznosti, i Katrina i drugi vjernici su prvi put imali obred poniznosti u Pageu, međunarodnoj adventističkoj crkvi sedmog dana.

Katrina je bila oduševljena! Obilno je zahvaljivala Gospodinu.

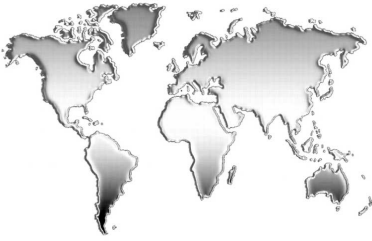
“Uvijek sam voljela obred poniznosti”, rekla nam je za Adventističku misiju. “Kad sudjelujete, pokazujete Isusu koliko Ga volite i cijenite pomoć koju vam je pružio.”

Hvala vam na vašem daru trinaeste subote iz 2011. godine koji je pomogao u osnivanju međunarodne adventističke crkve sedmog dana u Pageu, gdje se događalo ovo iskustvo. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušni dar i ovog tromjesečja, kako biste dalje širili Radosnu vijest u Sjevernoameričkoj diviziji.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Page u Arizoni.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimjive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

16. studenoga 2024.

To je bio Isus

Arizona

Kuc! Kuc! Kuc!

Bila je subotnja noć, a oštro kucanje na vrata ponukalo je pastora Jamesa da otvori vrata njegove kuće u Pageu, gradu smještenom pokraj rezervata Navajo u Arizoni.

Ispred je stajao Indijanac.

“Trebam pomoć za svoju kći,” rekao je. “Boli je trbuh.”

James je pogledao preko čovjeka i vidio kći i majku u automobilu.

“Treba li je odvesti u bolnicu?” upitao je.

“Ne, ne,” rekao je otac. “Samo se molite za nju.”

James ih je pozvao u kuću, ali otac je odmahnuo glavom.

“Želite li je dovesti u crkvu?” pitao je James, pokazujući prema crkvi adventista sedmog dana pokraj kuće. Preselio se u Page prije samo dva mjeseca kako bi služio kao pastor te crkve.

“Da, to ćemo učiniti,” rekao je otac.

Odveo je automobil do stražnjeg ulaza crkve, a majka je prva izašla.

“Imate li svetu vodu?” upitala je.

Rekla je da je obitelj upravo došla iz druge crkve gdje su molili svećenika da poškropi svetu vodu na djevojku. Svećenik je to odbio i poslao ih kući.

“Mi ne koristimo svetu vodu,” rekao je James. “Imamo Bibliju.”

“Ona je opsjednuta,” rekla je majka.

Zbunjen, James je pomislio: “Što se događa? Majka kaže da je opsjednuta, a otac kaže da joj treba molitva zbog bolova u trbuhu.”

Otac je otvorio vrata automobila i pomogao djevojci da izađe. Bila je savijena i držala se za trbuh. Izgledala je kao da je u kasnim dvadesetima.

James se nikada nije suočio s demonskom opsjednutošću i pomislio je: "Ako je opsjednuta, neće htjeti ući u crkvu."

Gledao je kako djevojka slijedi svojeg oca u crkvu. Ali čim je ušla na stražnja vrata, počela su joj se pjeniti usta. Zatim je čučnula na pod i zarežala poput životinje.

Njezin otac, koji je bio znatno veći od nje, rekao je: "Nije me strah tebe."

Okrenuvši se Jamesu, nestrpljivo je rekao: "Samo izgovorite molitvu i završimo s ovim."

Majka se ipak bojala i odmaknula se od kćeri. Drhtavim glasom je govorila: "U ime Isusa, u ime Isusa."

James je uzeo Bibliju, i ona se otvorila na Marku 9. Tamo je bio izvještaj o Isusu koji je izbacio zlog duha iz dječaka. Ponavljajući pitanje koje je Isus postavio dječakovom ocu, James je upitao: "Koliko dugo se ovo događa?"

Otac je bio neugodno iznenađen pitanjem. Nije htio priznati da je njegova kći opsjednuta. Samo je želio da se James moli za nju.

Ali majka je nastavila ponavljati: "U ime Isusa, u ime Isusa..."

Tada je kći napala. Uхватила je oca s leđa i počela ga gušiti.

Otac, koji je maloprije tvrdio da se ne boji, povikao je: "Pomozi mi! Pomozi mi!"

Prestrašena, majka je pobjegla iz crkve.

James je prišao iza kćeri i lagano joj dotaknuo rame. Odmah je pustila oca, i on je pobjegao van.

James nije znao što učiniti, ali nije se bojao. Osjećao je savršeni mir, vjerujući da će ga Bog zaštititi.

Osjetivši njegov dodir, kći se polako okrenula i zurila u Jamesa. Zatim je podigla ruku. James se povukao dok nije udario o zid. Pratila ga je sve dok nije stajala točno ispred

njega. Ruka joj je ostala podignuta, kao da je spremna udariti. Ali nije ga dotaknula. James joj je pogledao u oči. Bile su prazne. Kao da nije bila prisutna. Nije bila pri svijesti. James se tiho molio da je Isus oslobodi.

Trenutak kasnije, srušila se na pod.

James se tada molio da je Isus obnovi.

Ustala je i sjela na stolac. Bila je potpuno druga osoba. Uobičajenim glasom je upitala: "Tko mi je pomogao?"

To je bio Isus.

Njezin otac se vratio u sobu. Bilo mu je lakše i govorio je: "Da, to je moja djevojka, to je moja djevojka."

Zatim se vratila i majka, i James je poveo obitelj u molitvi zahvale. Govorio im je o Isusovoj moći.

"Vrlo je važno obratiti se Gospodinu u takvim nevoljama," rekao je.

Kad su odlazili, dao im je primjerak knjige *Koraci prema Kristu* spisateljice Ellen G. White.

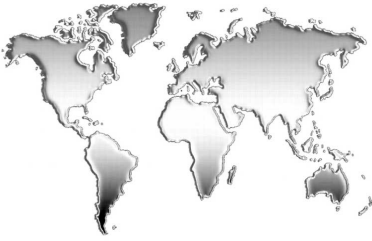
James nikada više nije vidio tu obitelj. Ne zna što im se dogodilo. Ali od te noći shvatio je da je velika borba između Krista i Sotone vrlo stvarna na rezervatu Navajo.

Molite se za narod Navajo. Molite se za rad pastora Jamea Crosbyja i njegove obitelji. Hvala vam za vašem daru tri-naeste subote iz 2011. godine, koji je pomogao u osnivanju adventističke međunarodne crkve u Pageu u Arizoni, gdje se ovo iskustvo dogodilo.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Page u Arizoni.
- ◆ Pastor James i njegova supruga Nancy potpuno su posvećeni dijeljenju Radosne vijesti s Indijancima. James je pastor crkve u Pageu, a Nancy nadgleda rad adventističke crkve među Indijancima u američkim državama Arizona, Nevada i Utah.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

23. studenoga 2024. **Susret sa zlom** **Aljaska**

Neobična težina spustila se na kuću dok je otac korio svoju trudnu petnaestgodišnju kći Lusu.

“Mogla si povrijediti dijete,” rekao je.

Lusa, koja je pušila tradicionalne biljke, prkosno je odgovarala ocu u dnevnoj sobi njihove kuće na Aljasci.

Prizor u dnevnoj sobi promatrao je Adiv, porijeklom iz Michigana, koji je radio u dječjem domu. Navratio je kod Luse u posjet. On i svi ostali u kući bili su adventisti sedmog dana.

Odjednom su Lusa i otac otišli u spavaću sobu, a pridružila im se i djevojčina majka.

Zatvorili su vrata.

U dnevnoj sobi je Adiv osjetio kako neobična težina postaje sve snažnija. Nije bio siguran što se događa, ali odlučio je da je pravo vrijeme za molitvu.

Dok se molio, iza zatvorenih vrata začelo se glasno psovanje.

Zatim je majka izašla. “Djevojka je opsjednuta,” rekla je. “Trebaš se moliti za nju.”

Adiv je još gorljivije molio. Zamolio je Boga za mudrost. Uzevši Bibliju, kleknuo je ispred zatvorenih vrata spavaće sobe.

“Gospodine, vodi me kroz ovaj postupak,” molio se. “Oprostite sve moje grijehе. Uvjeri se da su svi moji grijesi nestali.”

Tada se njegova molitva okrenula prema djevojci i njezinim roditeljima.

Vrisci su se prolomili iza vrata.

Otac je izašao.

“Jesi li me zvao?” upitao je.

“Ne,” rekao je Adiv. “Nisam te zvao.”

“U redu, želiš li ući?” upitao je otac.

Adiv nije želio ući u spavaću sobu, ali je ipak rekao: “Naravno.”

Unutra je vidio Lusu kako leži na leđima pored zida i vrišti.

Otac se pridružio majci stojeći u blizini djevojke.

Adiv je kleknuo s Biblijom blizu vrata. Želio je biti što bliže vratima ako bude morao pobjeći.

Otac i majka otvorili su usta i počeli pjevati dječju pjesmu “Isus me voli.”

Adiv im se pridružio od vrata.

Dok su pjevali o Isusovoj ljubavi prema djeci, Lusa je prestala vrištati. Počela je plakati.

“Tata, trebam tvoju pomoć,” rekla je.

Adiv je vidio kako je bol prešla preko očevog lica.

“Ne mogu ti pomoći,” rekao je otac. “Moraš zazvati Isusa.”

Tada je Lusa vrisnula. “Ona više nije tvoja kći,” progovorio je dubok glas kroz njezina usta.

Adiv je pogledao Bibliju u svojoj ruci. Nije znao što učiniti sljedeće, ali bio je siguran da Božja riječ ima moć. Otvorivši Knjigu psalama, počeo je glasno čitati.

Trenutak kasnije podigao je pogled. Djevojka je prestala vrištati i puzala je prema njemu po podu.

Adiv se molio za vjeru i nastavio čitati.

Kad je Lusa stigla do njega, podigla je ruku i bacila Bibliju na pod.

“Mrzim ovu knjigu,” režala je. “Mrzim ovu knjigu.”

Adiv je podigao Bibliju i nastavio čitati iz Psalama.

Lusa je još dva puta bacila Bibliju iz njegovih ruku.

Borba između Krista i Sotone trajala je punih devedeset minuta. Adiv i roditelji su pjevali, molili se i čitali Bibliju, dok težina nije napustila kuću. Zli duh je otišao.

Adivu je bilo teško klečati devedeset minuta, ali kad je ustao, bio je pun snage i svježine. Nasuprot tome, Lusa je bila sva iscrpljena. Bila je slaba i jedva je mogla govoriti.

Adiv je toga dana naučio da je velika borba između Boga i Sotone stvarna. “Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovog mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.” (Efežanima 6,12)

Lusina neprilika nije neobična među aljaskim domorocima, pa čak ni među nekim tamošnjim adventistima. Adiv, koji radi u dječjim domovima i adventističkim ljetnim kampovima, nije susreo domoroca s Aljaske koji nije imao susret s duhovima ili ne poznaje nekoga tko je imao takav susret.

Adiv se svim srcem moli da se neprolazna Radosna vijest objavljuje diljem Aljaske.

“Želim ostati ovdje što je duže moguće,” kaže on. “Postoji posao koji treba obaviti. Ljudi trebaju upoznati Krista!”

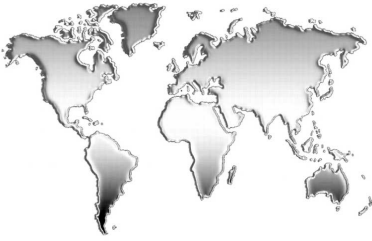
Veliki posao još ostaje da se objavi neprolazna Radosna vijest na Aljasci, gdje postoji više od dvjesto domorodačkih zajednica, ali adventistička crkva ima prisutnost u njih samo jedanaest. Dio dara od ovog tromjesječja pomoći će podijeliti Isusovu ljubav na Aljasci. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušni dar, 28. prosinca 2024. godine.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Bethel na Aljasci, gdje će dio dara trinaeste subote ovog tromjesečnog pomoći otvoriti središte utjecaja.
- ◆ Lusa je pseudonim kako bi se zaštitila djevojčina privatnost.

- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjeverno-američke divizije: bit.ly/nad-2024.

30. studenoga 2024. Dječak "Zašto" Aljaska

James je bio dječak kojega su zvali "Zašto".

Kad god bi mu netko rekao da učini nešto na ljetnom kampiranju, on bi upitao: "Zašto?"

"Zašto to moram učiniti?" rekao bi. "Zašto moram učiniti ono?"

James je bio siročić. Njegov otac i majka su umrli, a on je živio s rodbinom u malom domorodačkom selu na Aljasci. Rodbina ga je poslala na ljetno kampiranje. Tako je James sjeo u avion i odletio u grad Dillingham. Na Aljasci nema mnogo cesta, pa ljudi često moraju letjeti avionom kako bi putovali iz jednog mjesta u drugo.

Nakon što je stigao u Dillingham, James se vozio u autobusu oko trideset minuta do jezera. Zatim je sjeo u čamac i putovao još petnaest minuta do ljetnog kampa Camp Polaris, za djecu domorodaca s Aljaske, poput njega.

James je odmah zavolio kampiranje, a posebno je uživao u vodenim sportovima na jezeru. Smiješio se od uha do uha kad bi uskočio u narančasto-plavi gumeni čamac da ga vuku iza brzog čamca po jezeru. Trudio se ne pasti u vodu. Iako je bilo ljeto, voda je bila vrlo hladna.

Jamesov osmijeh pretvorio se u mrštenje na večernjoj molitvi. Kad je došlo vrijeme za molitvu, sva djeca su ustala. Sedam dječaka koji su spavali u istoj kućici kao i James su ustali. Njihov savjetnik u kampu, Adiv, je ustao. Ali James je ostao sjediti.

Adiv je šapnuo Jamesu: "Moraš ustati." Jedno od pravila kampa bilo je da svi trebaju stajati tijekom molitve kako bi pokazali poštovanje prema Bogu.

James je tiho ustao. Ali bio je namršten.

Sljedećeg dana James je ostao sjediti tijekom molitve na jutarnjoj službi. Sjedio je tijekom molitve na večernjoj službi. Zatim se okrenuo prema dječaku pored sebe i počeo šaptati tijekom molitve. Adiv mu je svaki put govorio, ali James nije htio slušati.

Trećeg dana, kad je James ostao sjediti, Adiv ga je pozvao da izađe van na razgovor.

Adiv je tad podsjetio Jamesa na pravila kampa. “Ako ćeš ovo nastaviti raditi, bit će posljedica,” rekao je. “Iz poštovanja prema Bogu, moraš ustati kad se molimo i ne razgovarati tijekom molitve. Zašto ne ustaneš?”

“Zašto bih ustao? Zašto ne mogu razgovarati?” pitao je James. “Nikada nisam vidio Boga. Ne znam niti postoji li Bog.”

Adiv je vidio priliku da podučí Jamesa o Bogu. Govorio je o vjetru koji često puše kroz kamp.

“Iako ne vidiš vjetar, znaš da postoji, jer ga možeš osjetiti na svojoj koži i vidjeti kako lišće na drveću treperi,” rekao je. “Na isti način ne mogu vidjeti Boga, ali mogu osjetiti Njegovu prisutnost oko sebe.”

Govorio je o zvijezdama noću.

“Kad su oblaci na noćnom nebu, ne možeš vidjeti zvijezde, ali znaš da su tamo,” rekao je. “Na isti način, ne mogu vidjeti Boga, ali mogu osjetiti Njegovu prisutnost oko sebe.”

Suze su se pojavile u Jamesovim očima.

“Kako ja to mogu znati?” iznenada je izgovorio. “Ako Bog postoji, zašto se događa sve loše u životu? Gdje je bio Bog kad je moja majka umrla? Gdje je bio Bog kad je moj otac umro?”

Adiv je rekao da smrt nije dio Božjeg plana. Ali prvi ljudi, Adam i Eva, sagriješili su protiv Boga, a ishod je bol i smrt. Tako je Bog poslao svojega Sina, Isusa, da umre za grijehе svih ljudi. Oni koji vjeruju u Isusa živjet će s Njim zauvijek u svijetu bez boli i smrti. “Iako Ga ne možeš vidjeti, Bog je još uvijek tu,” rekao je Adiv.

James je tiho slušao. “Je li Bog stvarno gore?” razmišljao je naglas.

Nakon toga, James je tiho stajao tijekom molitava. Nikad nije rekao što misli, ali Adiv se nada da razmišlja o Bogu.

Camp Polaris, smješten na jezeru blizu Dillinghama na Aljasci, jedini je adventistički ljetni kamp koji je namijenjen djeci domorodaca s Aljaske. Dio vašeg dara trinaeste subote 2016. godine pomogao je u obnovi kampa s novim kućicama i zajedničkim kupaonicama. Hvala vam što ćete podijeliti Isusovu ljubav i pomoću dara ovog tromjesječja koji će otići u Bethel na Aljasci.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Na zemljovidu pokažite smještaj Dillinghama na Aljasci. Također pokažite Bethel, koji će primiti dio dara trinaeste subote za otvaranje središta utjecaja.
- ◆ Adventistička crkva i velikodušni donatori pokrivaju troškove odlaska djece domorodaca s Aljaske na ljetno kampiranje.
- ◆ James je pseudonim kako bi se zaštitila privatnost malo-ljetnika.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjeverno-američke divizije: bit.ly/nad-2024.

7. prosinca 2024.

Zašto se Caleb smiješi

Aljaska

Caleb je odlučio voditi kratku molitvu u svojoj kućici u Campu Polaris na Aljasci. Bio je drugi dan kampiranja, a šest dječaka pod njegovim nadzorom savjetnika u kampu bilo je umorno nakon cijelog dana punog aktivnosti.

Prije nego što je Caleb mogao početi, jedan od dječaka je zaspao. Patio je od povlačenja iz društva zbog žvakanja duhana. Mnogi domorodački dječaci s Aljaske na adventističkom ljetnom kampu ovisnici su o žvakanju duhana i pate od povlačenja zbog uporabe nikotina tijekom prvih nekoliko dana kampiranja.

Dok je dječak spavao, Caleb je zapalio vatru u maloj peći u kućici. Iako je bilo ljeto, noći na Aljasci su pro hladne.

Ostali dječaci su također bili umorni, ali još nisu htjeli početi na spavanje. "Možemo li se okupiti oko vatre?" upitao je jedan dječak.

Caleb je pozvao dječake na molitvu. Počeo je molitvu pitanjem.

"Tko je Bog za vas?" upitao ih je.

Dječaci su redom odgovarali.

"On je Spasitelj," rekao je jedan.

"On je na Nebu," rekao je drugi.

"On je iznimno vjeran," rekao je treći. "Iznimno vjeran" bila je tema kampiranja te godine.

Zatim je došao red na Caleba da dječacima kaže tko je Bog za njega.

"Bog je ljubav s najboljim značajkama," rekao je. "On je velikodušan, spreman oprostiti, milosrdan i miran."

Jedan dječak je uzviknuo: "To su velike riječi, čovječe!"

Caleb se nasmiješio.

“Bog je kao najbolji prijatelj koji je uvijek tu za tebe, i još bolji od toga!” rekao je.

Dječaci su u tišini razmišljali o uvijek prisutnom najboljem Prijatelju. Bilo je neobično za dječake da budu tako tihi.

Dječak koji je bio zadivljen velikim riječima ponovno je progovorio.

“Jesi li ikada vidio anđela?” pitao je.

Bez čekanja na odgovor, uzviknuo je: “Ja jesam!”

Zatim je ispričao nevjerovatno iskustvo o anđelu sa sjajnim krilima. Zvučalo je kao da je izmišljao priču dok ju je izgovarao.

Caleb se nasmiješio.

“Anđeli su prilično cool,” rekao je.

Bio je sretan što dječaci žele razgovarati o duhovnim temama. Cijeli cilj kampiranja u Polarisu bio je podijeliti Isusovu ljubav s djecom domorodaca s Aljaske.

Nakon molitve je pet dječaka igralo živahnu igru skrivača. Dječak koji je tražio izašao je na trijem. Ostali dječaci su se sakrili u kućici. Dva su se uvukla ispod kreveta na kat; jedan je stao iza svoje jakne koja je visjela na zidu, a posljednji je sjeo u procjep između svojega kreveta na kat i zida, i navukao vreću za spavanje preko glave.

Nakon što su igrali skrivača oko četrdeset i pet minuta, dječaci su otišli na spavanje. Većina je brzo zaspala. Ali jedan od njih je jako čeznuo za domom.

“Muči me čežnja za domom,” rekao je Caleb. “Ne mogu zaspati kad sam takav.”

“Ne moraš sada zaspati,” rekao je Caleb. “Ali moram te zamoliti da legneš.”

Legao je i na kraju zaspao.

Caleb je također legao. Dok je tonuo u san, sjetio se kako su dječaci pokazali zanimanje za Boga i htjeli razgovarati o duhovnosti tijekom molitvenih minuta. Nasmiješio se. Bog je radio u srcima dječaka.

Hvala vam na prijašnjem daru trinaeste subote koji je pomogao da Camp Polaris dobije nove kućice, zajedničke zahode i tuševe. Caleb i dječaci iz njegove kućice su zahvalni onima koji su doprinijeli tome svojim darovima 2015. godine. Možete ponovno pomoći širenju Radosne vijesti na Aljasci svojim darom ovoga tromjesečja, koji će pomoći otvoriti središte utjecaja u Bethelu. Hvala vam što namjeravate priložiti veliku dar 28. prosinca 2024. godine.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Dillingham na Aljasci. Camp Polaris se nalazi blizu Dillinghama. Također pokažite Bethel, koji će primiti dio dar trinaeste subote ovoga tromjesečja namijenjen otvaranju središta utjecaja.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjeverno-američke divizije: bit.ly/nad-2024.

14. prosinca 2024.

Vječni sustav prijatelja

Aljaska

Micah je bio uzbuđen zbog predstojećeg ljetnog kampiranja na Aljasci. Imao je jedanaest godina i živio je u Oregonu. Njegov učitelj u subotnjoj školi pročitao je misijsko iskustvo s kampiranja u Polarisu, adventističkom ljetnom kampu blizu Dillinghama na Aljasci. Iskustvo je govorilo o domorodačkim dječacima s Aljaske koji su se bojali duhova, sve dok nisu naučili da je Isus moćniji.

To iskustvo oduševilo je Micaha. Nikada nije pomislio da u Sjedinjenim Američkim Državama postoje djeca koja se boje duhova i ne poznaju Isusa. Kad je stigla trinaesta subota, sretan je priložio dar kako bi pomogao djeci u Campu Polaris.

Micah tada još nije znao da će šest godina kasnije raditi u Campu Polaris. Nije znao da će imati priliku govoriti o Isusu dječacima s Aljaske koji Ga ne poznaju.

Ali upravo se to dogodilo.

Micah je kao 17-godišnji učenik iz Akademije Oklahoma otišao na Aljasku raditi jedno ljeto kao savjetnik na kampiranju.

U Campu Polaris bio je zadužen za šestoricu dječaka u dobi od deset do petnaest godina u jednoj od kućica izgrađenih uz pomoć dara trinaeste subote koji je priložio kao dijete. Svaki dan se molio za priliku da govori djeci o Isusu.

Jedne večeri je Micah za večernju molitvu otvorio Bibliju na Rimljanima 8,38. Čitao je: "Siguran sam da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem."

Podigavši pogled, Micah je rekao: “Što mislite o tome? Bog je uvijek s nama i naš je Prijatelj.”

Dječaci su razmišljali o tome na trenutak. Zatim je jedan od njih izjavio: “Isus je naš vječni ‘sustav prijatelja’.”

Ostali dječaci su se nasmiješili. Camp Polaris koristi izraz “sustav prijatelja” u kojem nijedno dijete ne ide nikamo samo. Ako dječak želi nekamo otići, mora ići s drugim dječakom. To znači da ako želi otići na zahod, mora ići s prijateljem. Ako želi napuniti svoju bocu za vodu na vanjskoj česmi, mora ići s prijateljem. Ako želi otići u svoju kućicu po nešto što je zaboravio, mora ići s prijateljem. Dječaci primjenjuju taj “sustav prijatelja” samo u kampu. Ali biblijski redak im kaže da je Isus njihov vječni Prijatelj koji ide s njima svagdje.

“Točno!” uskliknuo je Micah. “Isus je naš vječni ‘sustav prijatelja’. Bez obzira na to što radimo, Isus je uvijek s nama. Ponekad zaboravimo prijatelja u zahodu, ali ne moramo brinuti da će Isus nas zaboraviti.”

Osmijesi dječaka su se proširili. Svidjela im se zamisao da je Isus njihov vječni Prijatelj.

Micah je upitao želi li se netko od dječaka pomoliti. Najprije je bila tišina. Zatim je jedan dječak progovorio:

“Prije sam se molio,” rekao je, sramežljivo. “Ali već dugo nisam. Zaboravio sam kako.”

Micah je rekao: “Možemo se zajedno moliti sada. Mogu ti pomoći da se pomoliš. Samo ponavljaj za mnom.”

Micah je pognuo glavu i molio: “Dragi Bože, hvala Ti za ovaj dan.”

“Dragi Bože, hvala Ti za ovaj dan,” ponovio je dječak.

“Čuvaj nas večeras.”

“Čuvaj nas večeras.”

“Hvala Ti za sve što si učinio za nas.”

“Hvala Ti za sve što si učinio za nas.”

“I hvala Ti za svu zabavu koju smo imali danas.”

“I hvala Ti za svu zabavu koju smo imali danas.”

“Amen.”

“Amen.”

Kasnije, kad su svi dječaci bili udobno smješteni u svojim vrećama za spavanje na krevetima na kat, Micah je otišao do dječaka koji se molio s njim. “Samo razgovaraj s Isusom kao s Prijateljem,” šapnuo mu je. “Reci Mu što ti se dogodilo tijekom dana.”

Dječak je klimnuo glavom.

Micah je zračio radošću dok je krenuo na spavanje. Osjećao se nevjerojatno! Svaki dan se molio za priliku da podijeli znanje o Isusu. Bila je to nevjerojatna večer.

Hvala vam na daru trinaeste subote iz 2015. godine koji je pomogao poboljšati Camp Polaris s novim kućicama, zajedničkim tuševima i zahodima. Možete podijeliti Isusovu ljubav s djecom domorodaca s Aljaske i ovog tromjesečja, dajući dar trinaeste subote koji je namijenjen Bethelu na Aljasci. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar, 28. prosinca 2024. godine.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Dillingham na Aljasci koristeći zemljovid. Camp Polaris nalazi se blizu Dillinghama. Također pokažite Bethel, koji će dobiti dio dara trinaeste subote ovoga tromjesečja namijenjen za otvaranje tamošnjeg središta utjecaja.
- ◆ Pročitajte iskustvo koje je dotaknulo srce jedanaestgodišnjeg Micaha: bit.ly/Alaska-ghosts.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske izvještaje i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

21. prosinca 2024. Gledajte i molite

Aljaska

Ravnatelj kampa sazvaio je hitan kasnonoćni sastanak kako bi razgovarao o nadnaravnim zbivanjima u Campu Polaris na Aljasci.

Wes, koji je radio kao domar u kampu, pridružio se ostalim članovima osoblja u glavnoj kući kako bi razgovarali i molili se. Njegova djevojka Rachel, koja je radila kao savjetnica u kampu, ispričala je ostalim članovima osoblja o neobičnim događajima u kućici u kojoj se brinula za osam djevojčica porijeklom iz Aljaske. Kad god bi se prije spavanja spomenuo Isus — ponekad u molitvama, a ponekad u razgovorima o bogoslužju — događalo se nešto neobično, nakon što bi se svjetla ugasila. Djevojčice su bile uplašene i imale su nemirne snove.

Na kraju hitnog sastanka članovi osoblja su se zajedno molili i otišli u svoje kućice na spavanje.

Kad je Wes stigao do svoje kućice, bilo je blizu jedanaest sati.

“Ovo nije vrijeme za spavanje,” pomislio je. “Ovo je vrijeme za gledanje i molitvu.”

Wes je napustio kolibu i krenuo stazom do nove zgrade s kupaonicama za dječake, koja je nedavno izgrađena uz pomoć darova trinaeste subote.

Iza zgrade kupaonice sjeo je i počeo se moliti za Rachel, njezine djevojčice i njihovu kućicu.

“Gospodine, molim Te da Tvoji anđeli okruže Rachelinu kućicu,” molio je. “Odbij bilo kakav zli utjecaj kako bi djeca mogla potpuno uživati u kampiranju i upoznati Tebe.”

Prošlo je pet minuta. Deset minuta. Petnaest minuta.

Wes se nikada prije nije molio više od deset ili petnaest minuta, ali nije htio prestati. Bio je odlučan gledati i moliti se dok ne osjeti da njegove molitve više nisu potrebne.

“Gospodine, pošalji svoje anđele da spriječe bilo kakve zle sile da uđu u Rachelinu kućicu,” molio je. “Pomozi Rachel i djeci da više nemaju nemirne snove. Pomozi im da mirno spavaju. Daj mi mudrosti kako da im još više pomognem.”

Molio se dvadeset do trideset minuta.

Tada je začuo kako skupina ljudi hoda prema glavnoj kući. Čuo je čudne zvukove. Nastavio se moliti.

Nakon toga vidio je kako skupina ljudi ide prema čamcu u kampu. Ustao je i otišao pomoći. Jednoj djevojčici je bilo loše i trebala je biti prevezena u bolnicu u gradu. Wes je bio obučen kao tehničar hitne medicinske pomoći, pa je ušao u čamac s još petoricom članova osoblja kako bi odvezao djevojčicu u bolnicu. Bio je sretan što je bio budan i molio se, pa je bio spreman pomoći.

Nakon što su djevojčicu sigurno dovezli u bolnicu, Wes i ostalo osoblje vratili su se natrag u kamp. Sada su bila dva sata ujutro. Noćno nebo je bilo tamno, a sonar čamca nije radio. Jezero je na nekim mjestima bilo plitko, a čamcu je prijetilo nasukavanje ili prevrtanje ako bi udario u pješčani sprud ili stijenu.

Wes se molio. Svi u čamcu su se molili.

Uz pomoć GPS navigacijske opreme čamac se polako vraćao prema kampu. No tada je usporio. Kamp i obala trebali su biti točno ispred njih. Ali nitko nije mogao vidjeti ništa. Bio je potpuni mrak. Nisu mogli sigurno pristati.

Wes se molio. Svi u čamcu su se molili.

Odjednom se u sredini kampa pojavilo jako svjetlo. Sjajno bijelo svjetlo bacalo je zasljepljujuće zrake po kampu. Wes i ostali su mogli vidjeti kućice za dječake. Mogli su vidjeti i kućice za djevojčice. Mogli su vidjeti glavnu kuću. Mogli su vidjeti kupaonice.

I ono najvažnije — mogli su vidjeti obalu.

Jedan član osoblja usmjerio je čamac prema svjetlu i doveo ga do obale.

Kad su stigli na suho, putnici iz čamca su pogledali odakle dolazi svjetlo. Htjeli su zahvaliti osobi koja ga je uključila. Ali svjetlo se ugasio i tama se vratila u kamp. Svi u kampu su izgledali kao da spavaju.

Ujutro su Wes i ostali putnici čamca pokušali saznati tko je upalio svjetlo. Nitko nije preuzeo zasluge. Svi su rekli da su spavali. Wes vjeruje da im je anđeo pokazao put do kampa.

Wes, koji je sada ravnatelj Campa Polaris i koji je oženjen za Rachel, naučio je važnu pouku o gledanju i molitvi te noći.

“Bog me iskoristio da pomognem djevojčici da dobije potrebnu pomoć,” kaže on. “Bio sam dostupan zbog osjećaja koji sam imao da trebam gledati i moliti se. Pomogao sam im, a onda je anđeo pomogao riješiti našu nevolju.”

Hvala vam za vaše novčane darove trinaeste subote 2015. godine, koji su pomogli opskrbiti Camp Polaris novim kućicama, pravim tuševima i zahodima. Molite za kamp, koji je jedini ljetni kamp Adventističke crkve namijenjen isključivo djeci koja potječu s Aljaske. “Taj kamp na neki način izaziva samog đavla,” svjedoči Wes. “Imam osjećaj da je ovdje jače usmjeren zbog toga jer utječemo na djecu na dobar način.”

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Dillingham na Aljasci.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske izvještaje i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

28. prosinca 2024.

Ucijenjena

Aljaska

U malom selu Togiak na Aljasci, dvije sestre — Josephine i Emily — hodale su prašnjavom ulicom tijekom lijene ljetne večeri.

Iako je bilo oko devetnaest sati, sunce je još uvijek bilo visoko na nebu. Sunce nije zašlo još mnogo sati, sve do ponoći.

Nije bilo mnogo toga što djeca mogu raditi tijekom dugih ljetnih dana u selu.

“Pogledaj!” uzviknula je dvanaestgodišnja Emily kad je stala ispred crkve adventista sedmog dana. “Ovdje se održava biblijska škola tijekom praznika. Želim ići.”

Za nju je biblijska škola tijekom praznika značila zanimljive pripovijesti iz Biblije, zabavne aktivnosti i ukusne grickalice. Najviše od svega, značila je mnogo toga što se može raditi u mjestu u kojem nije bilo nikakvog sadržaja za djecu tijekom ljeta.

Emily je povukla svoju sedamnaestgodišnju sestru za ruku.

“Hajde,” molila je.

Ali Josephine nije htjela ići. Iako nije bilo drugih sadržaja, nije htjela ići u crkvu.

“Ne želim ići u biblijsku školu tijekom praznika,” rekla je.

“Ali ja želim ići,” rekla je Emily.

“Pa, ja ne želim ići,” rekla je Josephine, govoreći kao starija sestra. “Želim raditi nešto drugo.”

Emily je na trenutak izgledala tužno. Ali samo na trenutak.

Bila je odlučna u svojoj namjeri i znala je kako će pobijediti u toj raspravi.

“Ako ne idemo, neću s tobom dijeliti svoj duhan za žvakanje,” rekla je.

Josephine je oštro pogledala svoju mlađu sestru. Nije imala više duhana za žvakanje i nije znala gdje bi ga mogla nabaviti. Pogledala je crkvu. Pomislila je na to kako će biti mrzovoljna, razdražljiva i ljutita ako Emily ostvari svoju prijetnju i ne podijeli s njom svoj duhan za žvakanje.

“U redu,” rekla je, “idemo.”

Tako je Josephine ucijenjena da prvi put uđe u adventističku crkvu. Sjela je u zadnji red, dok se Emily pridružila skupini od dvadesetero djece koja su sudjelovala u zbavi u prednjem dijelu.

Nakon nekog vremena pastor crkve prišao je Josephine i predstavio joj se kao pastor Chad.

Vidjevši da je Josephine starija od većine djece, upitao ju je želi li pomoći, dijeleći možda grickalice i gradiva za biblijsku školu tijekom praznika.

Josephine je pristala.

Nakon toga su se ona i Emily svake večeri u devetnaest sati vraćale u crkvu tijekom održavanja biblijske škole.

Pred kraj biblijske škole pastor je pozvao Josephine da pođe na dječje ljetno kampiranje. Da bi stigla tamo, mora letjeti avionom, voziti se autobusom i ploviti čamcem.

Svidjela joj se zamisao, ali je bila uvjerena da je prestara za dječje kampiranje. Imala je sedamnaest godina.

“Ništa zato,” rekao je pastor. “Želiš li pomoći na kampiranju?”

Na Josephineinom licu pojavio se veliki osmijeh. Ona sigurno može pomoći. Tako je otišla u Camp Polaris kao savjetnica. Pomagala je redovnoj savjetnici na kampiranju brinuti se za kuću punu djevojčica iz raznih sela na Aljasci. Također je mnogo naučila o Isusu tijekom svojeg tjedna na kampiranju.

Josephine je toliko voljela ljetno kampiranje da se vratila sljedeće godine i godine poslije. Između kampova nastavila je ići u adventističku crkvu kod kuće. Ljubav prema Isusu rasla je u njezinom srcu. Isus joj je pomogao da prestane koristiti duhan za žvakanje. Predala je svoje srce Isusu i krstila se.

Danas Josephine još uvijek radi u Campu Polaris — ali sada kao voditeljica. Svake godine dovodi sedmero do desetero djece iz svojeg sela na kampiranje. Djeca nemaju mnogo sadržaja tijekom ljeta. Neka od njih postaju mrzovoljna, razdražljiva i ljutita dok prolaze kroz krizu zbog nedostatka nikotina bez duhana za žvakanje u kampu.

Ali, poput Josephine, djeca na kampiranju čuju o Isusu i uče da im On može pomoći da se riješe loše navike. Vraćaju se kući znajući da život s Isusom nikad nije dosadan i da s Njim mogu sve postići.

Kao što je mlađa sestra jednom dovela Josephine u crkvu, tako sada Josephine dovodi djecu u crkvu. Ali ne mora ih ucjenjivati da bi došli. Ona se moli i poziva ih u Camp Polaris.

“Volim raditi s djecom,” rekla mi je u razgovoru u Campu Polaris. “Stekla sam mnogo dobrih prijatelja. Camp Polaris daje mi ono čemu se veselim.”

Camp Polaris, smješten na jezeru blizu Dillinghama na Aljasci, jedini je ljetni kamp Crkve adventista sedmog dana namijenjen isključivo djeci s Aljaske. Dio darova trinaeste subote 2015. godine pomogao je poboljšati kamp s novim kućicama i pravim tuševima i zahodima. Hvala vam! Danas imamo priliku dijeliti Isusovu ljubav na Aljasci još jednim darom trinaeste subote. Ovaj put će jedan od projekata za trinaestu subotu pomoći širiti Radosnu vijest kroz središte utjecaja u Bethelu na Aljasci. Današnji darovi podržat će projekte evangelizacije u St. Louisu, Missouri, i Baltimoreu, Maryland. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Prije ili nakon iznošenja iskustva koristite zemljovid da pokažete mjesta u Sjevernoameričkoj diviziji — Bethel na Aljasci, St. Louis u Missouriju, i Baltimore u Marylandu — koja će dobiti darove trinaeste subote. Možete preuzeti misijski zemljovid s projektima na Facebooku na bit.ly/fb-mq.
- ◆ Također pokažite na zemljovidu smještaj Dillinghama na Aljasci. Mnoga djeca iz Aljaske lete u Dillingham avionima, a zatim se voze trideset minuta autobusom i petnaest minuta čamcem kako bi stigla do Campa Polaris.
- ◆ Na Aljasci su avioni uobičajeni za putovanja, poput automobila u drugim dijelovima svijeta. Aljaska ima malo cesta, a mjesta su udaljena i rijetka. Ljudima su avioni i čamci glavna sredstva za putovanja. Crkva adventista sedmog dana i vjerni donatori pokrivaju troškove odlaska djece s Aljaske na ljetno kampiranje.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Sjevernoameričke divizije: bit.ly/nad-2024.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u sljedećem tromjesečju podržat će pet projekata u Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji:

- ◆ Središta za produženi boravak u četrnaest škola u Japanu.
- ◆ Središte za rekreaciju djece u Ulaanbaataru, Mongolija.
- ◆ Sklonište za samohrane majke u Ansanu, Južna Koreja.
- ◆ Teretanu i središte za obuku misionara, Akademija Hankook Sahmyook, Seul, Južna Koreja.
- ◆ Sustav osnovnih adventističkih škola na Tajvanu.

Činjenice iz misije

Sjedinjene Američke Države

- ◆ Sjedinjene Američke Države dio su Sjevernoameričke divizije, koja se sastoji od osam unija. U Sjedinjenim Američkim Državama postoje 5.262 crkve, 799 malih skupina i 1.089.385 članova ili vjernika. U sveukupnom stanovništvu od 332.903.000 to je jedan adventist na svakih 306 ljudi.
- ◆ Sjevernoamerička divizija osnovana je 1913. godine i dijelila je upravnu zgradu s Generalnom konferencijom sve do 2017. godine, kad se preselila na novo mjesto u Columbiju, Maryland.
- ◆ Sjevernoamerička divizija nadzire rad crkve u Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi, St. Pierreu i Miquelonu, Bermudi, Guam, otoku Wake, Sjevernim Marijanskim otocima, Palauu, Marshalovim otocima i Saveznim Državama Mikronezije.
- ◆ U svibnju 1863. godine, na sastanku adventista u Battle Creeku, Michigan, osnovano je ono što danas nazivamo Crkvom adventista sedmog dana.
- ◆ Prvi adventistički misionar bio je John Nevins Andrews, koji je 1874. godine poslan u Englesku i Švicarsku, kako bi pomogao tamošnjim ljudima koji su svetkovali subotu.
- ◆ Desmond Doss se pridružio američkoj vojsci tijekom Drugog svjetskog rata, ali zbog svojih osobnih uvjerenja kao adventist sedmog dana odbio je namjerno ubijati druge i čak nositi oružje, te je postao vojni bolničar. Tijekom bitke za Okinawu spasio je živote najmanje 75 vojnika, što mu je donijelo predsjednikovu Medalju časti. Bio je jedini neborbeni vojnik koji je dobio takvu čast.
- ◆ Dr. Ben Carson je poznati američki neurokirurg i adventist sedmog dana, koji je 1987. godine prvi uspješno kirurški razdvojio sijamske blizance spojene glavom.

- ◆ Glavni grad Sjedinjenih Američkih Država je Washington, D.C.
- ◆ Novčana jedinica je američki dolar. Svaka novčanica prikazuje jednog od osnivača Sjedinjenih Američkih Država na prednjoj strani, a poznatu znamenitost na stražnjoj strani.
- ◆ Sjedinjene Američke Države nemaju službeni jezik. U zemlji se govori više od 350 jezika, a najčešći su engleski (245 milijuna ili 78,5%) i španjolski (41.3 milijuna ili 13,2%).
- ◆ Nacionalna zastava Sjedinjenih Američkih Država ima trinaest pruga koje predstavljaju trinaest britanskih kolonija, i pedeset bijelih zvijezda na tamnoplavoj podlozi koje predstavljaju pedeset američkih saveznih država.
- ◆ Geslo Sjedinjenih Američkih Država je "In God We Trust" (Uzdamo se u Boga).
- ◆ Nacionalna životinja SAD-a je američki bizon, nacionalno drvo je hrast, nacionalna ptica je bjeloglavi orao, a nacionalni cvijet je ruža.
- ◆ Granica između Sjedinjenih Američkih Država i Kanade je najduža međunarodna granica na svijetu, dugačka 8.891 kilometar.
- ◆ Sjedinjene Američke Države graniče s Kanadom na sjeveru i Meksikom na jugu. Na istoku je Atlantski ocean, a na zapadu Tihi ocean.
- ◆ Rijeka Missouri je najduža rijeka u Sjedinjenim Američkim Državama, dugačka je 3.767 kilometara i protječe kroz sedam država: Montanu, Sjevernu Dakotu, Južnu Dakotu, Nebrasku, Iowu, Kansas i Missouri.
- ◆ Najtoplije mjesto u Sjedinjenim Američkim Državama je Dolina smrti. Badwater Basin, golema slana ravnica, najniža je točka na sjevernoameričkom kontinentu, s nadmorskom visinom od 86 metara ispod razine mora.
- ◆ Nacionalni blagdan Sjedinjenih Američkih Država je Dan neovisnosti, poznatiji kao Četvrti srpnja, koji se slavi 4. srpnja, i obilježava dan kad su britanske kolonije 1776. godine potpisale Deklaraciju o nezavisnosti od Britanije.

- ◆ Prvo trajno britansko naselje u Americi bilo je Jamestown, u koloniji u Virginiji, 1607. godine.
- ◆ Kako su se Europljani naseljavali u Sjevernoj Americi, potiskivali su starosjedilačke narode na zapad, suočavajući se s otporom i nasiljem, te ih prisiljavali na rezervate, često u najnepristupačnijim dijelovima zemlje, daleko od njihovih pradjedovskih prebivališta.
- ◆ Među najposjećenijim turističkim mjestima i znamenitostima u Sjedinjenim Američkim Državama su Empire State Building u New Yorku, Lincoln Memorial u Washingtonu, D.C., Golden Gate Bridge u San Franciscou, Kalifornija, i Mount Rushmore u Keystoneu, Južna Dakota.
- ◆ Sjedinjene Američke Države su treća najveća zemlja po kopnenoj površini, nakon Rusije i Kanade, te treća najnaseljenija zemlja, nakon Kine i Indije.
- ◆ Amerika ima najveće pričuve ugljena na svijetu.
- ◆ Do 1860. godine je gotovo četiri milijuna porobljenih Afrikanaca živjelo u Sjedinjenim Američkim Državama, uglavnom radeći na jugu, gdje je njihov besplatni rad u industrijama šećera, pamuka i duhana učinio te industrije uspješnima, a njihove vlasnike bogatima.
- ◆ Između 1861. i 1865. godine, u Sjedinjenim Američkim Državama se vodio Građanski rat, između ljudi koji su željeli ukinuti ropstvo i onih koji su željeli zadržati robove. Predsjednik Abraham Lincoln održao je svoj slavni govor o oslobođenju robova, 1863. godine, kojim je zakonski oslobodio sve robove u zemlji, a rat je završen dvije godine kasnije.
- ◆ Najveći kopneni mesožderi u Sjedinjenim Američkim Državama su crni medvjedi, grizli medvjedi i polarni medvjedi koji žive na Aljasci.
- ◆ Sjedinjene Američke Države su jedina zemlja koja obuhvaća svih pet klimatskih područja na Zemlji: suho, kontinentalno, polarno, umjereno i tropsko.

- ◆ Jezero Superior, na granici Sjedinjenih Američkih Država i Kanade, najveće je slatkovodno jezero na svijetu po površini, pokrivajući 51.016 kvadratnih kilometara.
- ◆ Amerikanci su prvi i zasad jedini ljudi koji su hodali po površini Mjeseca.
- ◆ Sjedinjene Američke Države dom su za gotovo 45 milijuna imigranata — više nego bilo koja druga zemlja na svijetu.
- ◆ Više od devet od svakih deset Amerikanaca pojelo je pizzu u posljednjem mjesecu. Svakog dana Amerikanci pojedu oko četrdeset hektara pizze, što je površina oko 75 američkih nogometnih igračišta.
- ◆ Procjenjuje se da u Sjedinjenim Američkim Državama ima 75,8 milijuna pasa, dvostruko više nego u Brazilu, zemlji s drugim najvećim brojem pasa.

Aljaska

- ◆ Aljaska se nalazi u Sjevernopacifičkoj uniji konferencija, koja ima 448 crkava, 61 malu skupinu i 102.187 članova ili vjernika. Sa stanovništvom od oko 15.767.000, to je jedan adventist na svakih 158 ljudi.
- ◆ Crkva u gradu Barrow na Aljasci najsjevernija je adventistička crkva na svijetu.
- ◆ Jasper N. Sylvester, djed H.M.S. Richardsa, Sr. (osnivača Glasa proroštva), bio je kovač u Skagwayu, Aljaska, i jedan od prvih adventista u toj zemlji.
- ◆ Najveća američka savezna država po površini je Aljaska. Aljaska je više nego dvostruko veća od Teksasa, sljedeće najveće države.
- ◆ Sedamnaest od dvadeset najviših vrhova u Sjedinjenim Američkim Državama nalazi se na Aljasci. Denali (ranije zvan McKinley), najviši vrh u Sjevernoj Americi, visok je 6.190 metara iznad razine mora. Naziv Denali, aljaško ime za vrh, znači "Veliki".

- ◆ Aljaska ima oko 100.000 glečera. Pet posto države, ili 46.670 kvadratnih kilometara, pokriveno je glečerima. Najveći, Malaspina, pokriva 1.368 kvadratnih kilometara.
- ◆ Aljaska je 1959. godine postala četrdeset i deveta američka savezna država.
- ◆ Aleutska riječ *alyeska*, ili *aláxsxaq*, što znači “velika zemlja”, daje Aljasci njezino ime.
- ◆ Starosjedilački narodi, uključujući Aleute, Atabaske, Haida, Inuite, Tlingite i Yupike, još uvijek žive na Aljasci.
- ◆ Veliki sisavci koji se mogu naći na Aljasci uključuju crne medvjede, sobove, losove, mošusne bikove i najveće smeđe medvjede na svijetu, kodiačke medvjede, kao i polarne medvjede, beluga kitove i morževe na obali.
- ◆ *Akutaq* je eskimski sladoled koji se spravlja od tuljanovog ulja, životinjske masti, snijega i divljih aljaških bobica.
- ◆ Najniža temperatura ikad zabilježena u Sjedinjenim Američkim Državama bila je u sjevernoj Aljasci 1971. godine, kad je pala na -62 °C.
- ◆ Otok St. Lawrence nalazi se zapadno od kopnene Aljaske u Beringovom moru, i bliži je Rusiji nego Sjevernoj Americi. Prevladavajuća sibirski Yupik sela Gambell i Savoonga, dva glavna naselja na otoku, zajedno posjeduju otok.
- ◆ Sibirski Yupiki poznati su po svojim složenim rezbarijama od morževih kljova i kitovih kostiju, kao i kostima kitova baleen.
- ◆ *Sorex jacksoni*, šumski miš St. Lawrence, endemska je vrsta na otoku St. Lawrence.
- ◆ Fairbanks je najveći grad u unutrašnjosti Aljaske i drugi najveći u državi, nakon Anchoragea.
- ◆ Fairbanks se nalazi jako sjeverno, i bijele noći se tamo pojavljuju ljeti, kad prirodno svjetlo ostaje na nebu noću, pa umjetno svjetlo u gradovima i selima nije potrebno.

Arizona

- ◆ Arizona je dio Pacifičke konferencije, koja ima 724 crkve, 88 malih skupina i 218.489 članova ili vjernika. Sa stanovništvom od oko 54.594.000, to je jedan adventist na svakih 250 ljudi.
- ◆ Arizonska konferencija ima šest crkava među domorodačkim narodima: Chile, Holbrook, Kinlichee, Maricopa Village, Page All Nations, i Window Rock.
- ◆ Arizonska konferencija ima tri škole za domorodačke narode: Chile Adventist Elementary School, Maricopa Village Christian School i Holbrook Adventist Indian School.
- ◆ Misijska izjava o cilju škole za Indijance Holbrook je: “Pružiti sigurno okruženje za učenike da uče i rastu u Stvoritelju, dok također očuvaju i slave svoju domorodačku kulturu”.
- ◆ Arizona je poznata kao država Velikog kanjona.
- ◆ Godine 1912. Arizona je postala 48. savezna američka država.
- ◆ Glavni i najveći grad Arizone je Phoenix.
- ◆ Državni cvijet Arizone je cvijet kaktusa saguaro, a državna ptica je kaktusna sjenica.
- ◆ Ljudi su živjeli na području današnje Arizone prije pisane povijesti, ali oko 1200-ih ta je civilizacija nestala, vjerojatno zbog suše. Kasnije su na tom području živjela domorodačka plemena poput Hopi, Zuni, Navajo i Apača.
- ◆ Arizona sadrži veliki dio najvećeg rezervata domorodačkih naroda u Sjevernoj Americi, Navajo Nation, s više od 25.000 kvadratnih milja (40.000 kvadratnih kilometara).
- ◆ Danas dvadeset i dva plemena žive u rezervatima u Arizoni, a ukupno više od 425.000 domorodačkih ljudi živi tamo, što je šest posto stanovništva države koja zauzima četvrtinu njezine površine.
- ◆ Naziv Arizona možda potječe od istraživača Juana Bautista de Anza, koji je možda nazvao područje “mjestom hra-

stova". Ili pak od riječi domorodačkog naroda Papago koje se prevode kao "mjesto mladog izvora".

- ◆ Arizona je poznata po zadivljujućem Velikom kanjonu, strmom kanjonu isklesanom rijekom Colorado. Kanjon je dugačak 446 kilometara; na najširem dijelu širok je 29 kilometara; a dostiže više od 1.857 metara u dubinu.
- ◆ Crni medvjedi, pustinjski mufloni i planinski lavovi mogu se naći u Arizoni, kao i u mnogim zapadnim državama. No, tu su i neobične životinje poput *coatimundija* (rođak rakuna s repom prošaranim poput lemurovog), svinjolikog *javelina* i male divlje mačke zvane *jaguarundi*.
- ◆ Arizona proizvodi najviše bakra u Sjedinjenim Američkim Državama. Početkom 1900-ih bakar je pomogao da se izgrade željeznice u zemlji. Zvijezda na zastavi Arizone obojena je u bakrenu boju kako bi predstavljala njegovu važnost za državu.
- ◆ Arizona je bila dom slavnog ratnika, Apača Geronima, kao i borca za građanska prava i radnika za prava na farmama Cesara Chaveza, te jazz izvođača Charlesa Mingusa.
- ◆ O.K. Corral, gdje su Wyatt Earp i Doc Holliday preživjeli poznati obračun, nalazi se u Tombstoneu u Arizoni.

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com